

Шта је за Тадића излаз?

Пише: Бранко Павловић
среда, 22 септембар 2010 06:06

Одмах да одговорим, продаја Телекома. А сад да све то мало анализирамо.

Да вас подсетим да је почетна идеја била да се прода 40% Телекома, како би Дојче телеком био једини купац (преко „грчког“ ОТЕ, такође у рукама Дојче телекома, који је већ власник са 20% у нашем Телекому). Власт је маштала да би за тај пакет могла да добије око 1,5 милијарди евра.

Реалност је била сурова у погледу те идеје у оба правца: могућа цена је била приближно дупло мања од замисли наших политичара и финансијске рупе државне касе су се у међувремену веома увећале. Остало је обећање Немцима које се тешко може испунити, што ће Србију на некој другој страни сигурно додатно коштати.

Нова невоља (због датог обећања Немцима) јесте настала када је Гадафи изашао отворено са ставом да је Либија спремна да за већински пакет (50% +) понуди око 1,5 милијарди евра.

Тако смо дошли до садашње ситуације у којој ће на продају ићи већински пакет. У том случају је и ОТЕ најавио да ће и он продати свој удео од 20%. затим ће, када се већ продаје више од 70% и Акционарски фонд морати да понуди својих 15%, а онда се мора омогућити и запосленима да придруже своје акције. Укупно, сасвим је могуће да се понуди на продају 90% пакет акција Телекома (можда и више).

Такав 90% пакет ће бити интересантан, поред Либије, још и Кинезима и шпанској Телефоници, готово извесно. Врло вероватно ће бити и других конкурената. Укратко, имаћемо објективно утврђивање тржишне вредности Телекома.

Моја процена је да ће се и у тим условима цена зауставити на не више од 2,4 милијарде евра. Вероватније 2,1.

Шта је за Тадића излаз?

Пише: Бранко Павловић
среда, 22 септембар 2010 06:06

У најбржем сценарију, новац може бити исплаћен крајем фебруара, вероватније крајем марта 2010. године.

Дакле, буџет има у изгледу да инкасира од 1,2 до 1,4 милијарде евра.

И читав маневар опстанка на власти Тадића се заснива на том новцу. Међутим, проблеми су и под условом продаје Телекома велики.

Прво, паре ће стићи тек након зиме. А ова зима је изузетно ризична за одрживост енергетског система земље. Друго, да бисмо добили гас, морамо да платимо дугове и обезбедимо текуће плаћање. Како се то мора радити из кредита, биће веома тешко убедити банке да дају новац Србијагасу чије цене не покривају ни 50% трошкова. Треће, ако дође до повећања цене гаса, што је свакако неизбежно уколико се не мисли да је могуће трајно узимати новац од свих грађана у Србији и преливати га онима који се греју на гас, онда се мора повећати и цена струје. Ако се не повећа цена струје, они који се греју на гас прећи ће на струју и цео енергетски систем ће се распасти (подсећам да смо прошле зиме имали рекордна вршна оптерећења и да је систем само случајно опстао. Мислим, свака част стручњацима који одржавају систем и ремонтују електране, али ипак смо имали и среће. Са додатним повећањем потрошње распад је неименован). Четврто, ако се повећа и цена струје, пад животног стандарда ће бити поражавајући за иначе опадајући рејтинг Тадића итд.

Разлога, наравно, има много више и разноврсни су, ово сам навео само као илустрацију, али је јасно да се држава прво мора задужити и упумпати паре да би преживела зиму. Са већ доспелим дуговањима, од 1,2 милијарде евра од продаје Телекома на пролеће неће остати много.

То значи да ће можда бити довољно новца за политички маркетинг за највише два месеца. То даље значи да ће морати да се прода и Енергопројект, да се макар стигне до јуна. Онда иде лето и Тадић се нада да практично сигурно може да преживи годину дана рачунајући од данас. Он је вероватно спокојан у тим размишљањима зато што мисли да ће за Телеком добити 5 милијарди евра. У сваком случају поуздано зна да се ником не напушта Влада док се паре од продаја не потроше.

Шта је за Тадића излаз?

Пише: Бранко Павловић
среда, 22 септембар 2010 06:06

Овај текст не проблематизује питање стварних могућности опстанка на власти ове гарнитуре, пошто то не зависи само од њих. Само указујем на једну димензију могућег маневарског простора из његовог угла, која није данас присутна у јавности и која се недовољно анализира и од оних којима је до промене власти у Србији стало.